

בני העיר פרק רביעי מגילה

כ"ט:

עין משפט
גרי מצוה

מסורת הש"ס

א ר"ה דף א' יומא ד' סה"ל
 ב פסחים ד' סה"ל ד' סה"ל
 ג ר"ה ד' סה"ל ד' סה"ל
 ד פסחים ד' סה"ל ד' סה"ל
 ה ר"ה ד' סה"ל ד' סה"ל
 ו פסחים ד' סה"ל ד' סה"ל
 ז ר"ה ד' סה"ל ד' סה"ל
 ח פסחים ד' סה"ל ד' סה"ל
 ט ר"ה ד' סה"ל ד' סה"ל
 י פסחים ד' סה"ל ד' סה"ל
 יא ר"ה ד' סה"ל ד' סה"ל
 יב פסחים ד' סה"ל ד' סה"ל
 יג ר"ה ד' סה"ל ד' סה"ל
 יד פסחים ד' סה"ל ד' סה"ל
 טו ר"ה ד' סה"ל ד' סה"ל
 טז פסחים ד' סה"ל ד' סה"ל
 טז ר"ה ד' סה"ל ד' סה"ל
 יח פסחים ד' סה"ל ד' סה"ל
 יט ר"ה ד' סה"ל ד' סה"ל
 כ פסחים ד' סה"ל ד' סה"ל
 כא ר"ה ד' סה"ל ד' סה"ל
 כב פסחים ד' סה"ל ד' סה"ל
 כג ר"ה ד' סה"ל ד' סה"ל
 כד פסחים ד' סה"ל ד' סה"ל
 כה ר"ה ד' סה"ל ד' סה"ל
 כו פסחים ד' סה"ל ד' סה"ל
 כז ר"ה ד' סה"ל ד' סה"ל
 כח פסחים ד' סה"ל ד' סה"ל
 כט ר"ה ד' סה"ל ד' סה"ל
 ל פסחים ד' סה"ל ד' סה"ל

ועל הכלאים לעקור כלאי הורעים היכרין בין המבואה: (א) חודש
 כחדשו להדי שנספ. כל הני מדשים למה לי: אלא אמרה סורה.
 יש לך חודש שאתה לריך לחדשו בהבאת עולות תמידין ומוספין
 מתרומה חדשה וזהו ניסן כדאמרינן בראש השנה (ב) דגמרינן שנה שנה
 מניסן דכתיב ראשון הוא לכם להדי
 השנה (שמות יג): כמאן. מקדמינן
 טבי האי דלא כרבן שמעון בן גמליאל:
 כע"ו כחדר שולחנות. בעלי מטבעות
 המחליפין שקלי כסף כפרותות:
 יושבין במקדש. הוא סימן שכבר
 קרב זמן לתרום את הלשכה שלש
 קופות וימחרו ויבאו לדמולתו היס
 מחליפין למשכן את המעבדים:
 משום שולחנות קדמינן. להחד
 כחדר דהיינו שמי שבתות. וטעמא
 דרבן שמעון בן גמליאל ורבנן כפ"ק
 דפסחים (דף יא): טעמא כדרכי עובי.
 טעמא מאי מיימין שקלים כחדר
 כדרכי עובי שקריכו קרנות כחדר
 כניסן מתרומה חדשה וכן מזהו התם
 כתיב: שקלים לאדניס כתיבי. היס
 דכתיביס ונקמת את כסף הכפוריס
 ונתת אותו על עבודת אהל מועד
 והן השקלים שעשו מהן לפני המשכן
 דכתיב וכסף פקודי העדה וגו'
 ויהי מאת ככר הכסף לנקת את לפני
 הקודש וגו' (א): שלש תרומות. נאמרו
 שס"ט מחלית השקל תרומה לה' יתן
 תרומה ה' לתת את תרומת ה' תרומת
 לאדניס היתה לאדניס ותרומת מונח
 למונח לנקות מהן קרנות צבור לכל
 השנה דכתיב בה לכפר על נפשוחיטס:
 בנדק פניס. הוא לא היתה שזה
 צבולן אלא איש כפי נדבחו שנאמר
 ויבאו האנשים על הנשים על נדב
 לב וגו' (שמות לו): טעמא למנין
 דאמר. כפרקין האי דקמיני ממניס
 כחמיסית חזרין לכסדקין: לסדר
 פרישוס הוא חזר. שקראו את
 אלו הפסוקי מלקרות את פרשת
 השנת איכא לימיר כדלמר אלדנא
 קרו כולכו כדלדא חודש. אלא
 למאן דלמר כו' דמפרש חזרין
 לכסדקין לסדר הפטרות אלמא
 ההפטרות הופסקו עד הנה אבל לא
 הפטרות עד ששחל הואו קרו נמי
 מענינא דיומא מאי שני: כדרכי
 עבי. זאת עולת חודש כשקלים אמר:
 חל לפסוח. ר"ח אדר כפרשה הסמוכה
 לפרשת שקלים: וכופלין אוסה. בשנת
 שניה אע"פ שקראו כדלדנא: כספא
 וימנא. בלזמו פרק של אדר: מי
 מפרמי. והלא כפרשת פניחם היא שיהא
 סמוכה לחודש אכ: דמסקי אוריפא.
 מסמינן חמשה מומשין פנס אחת
 לשלש שנים ולא כלל שנה כמו שאנו
 עושין: אין משגיחין (א). לעשות עיקר:
 אמרי

על הכלאים בשלמא על הכלאים דומן
 זריעה היא אלא על השקלים מנלן אמר ר'
 מבי אמר רבי אישיה דאמר קרא זאת עולת
 חודש כחדשו (ב) אמרה תורה כחדש ובלת
 קרבן מתרומה חדרשה וכיון דבניסן בעי
 אקרובי מתרומה חדרשה קדמינן וקרינן
 כמאן דלא כרבן שמעון בן גמליאל דאי רבן
 שמעון בן גמליאל האמר שתי שבתות דתניא
 יושאלין בהלכות הפסח קודם לפסח שלשים
 יום רבן שמעון בן גמליאל אומר שתי שבתות
 אפילו זימא רבן שמעון בן גמליאל כיון
 דאמר מר (ג) בחמשה עשר בו שולחנות יושבין
 במדינה ובכ"ה יושבין במקדש משום שולחנות (ד) קדמינן וקרינן מאי פירשת
 שקלים רב אמר צו את בני ישראל ואמרת אליהם את קרבני לחמי ושמואל
 אמר הכי תשא בשלמא למאן דאמר כי תשא היינו דקרי לה פרשת שקלים
 דכתיב בה שקלים אלא למאן דאמר את קרבני לחמי (ה) הכא מידי שקלים
 כתיבי התם אין טעמא מאי כדר' מבי בשלמא למ"ד צו את בני ישראל
 משום דכתיבי קרבנות התם כדר' מבי אלא למ"ד כי תשא קרבנות מי כתיבי
 שקלים לאדניס כתיבי כרתני רב יוסף שלש תרומות הן של מונח למונח
 ושל אדניס לאדניס ושל בך הבית לנדק הבית בשלמא למאן דאמר כי
 תשא היינו דשני האי ראש חדש משאר ראשי חדשים אלא למ"ד צו את קרבני
 מאי שני שני דאילו ראשי חדשים קרו שיתא בעניינא דיומא וחד כדראש
 חודש ואילו האידנא כולוה כדראש חודש הניחא אלא למ"ד דאמר לסדר
 פרשיות הוא חזר אלא למאן דאמר לסדר הפטרות הוא חזר
 ופרשתא דיומא קרינן מאי שני שני דאילו ראשי חדשים קרו שיתא
 בעניינא דיומא וחד קרי כדראש חודש ואילו האידנא קרו תלתא בעניינא
 דיומא וארבעה קרו כדראש חודש מיתבי (ו) ר"ח אדר שחל להיות בשבת
 קורין בפרשת שקלים ומפטירין ביהודיע הכהן בשלמא למ"ד כי תשא היינו
 דמפטירין ביהודיע הכהן דדמי ליה דכתיב כ"כספן נפשות ערכו אלא למ"ד את
 קרבני לחמי מי דמי דמי כדר' מבי מיתבי (ז) חל להיות בפרשה הסמוכה לה
 בין מלפניה ובין מלאחריה קורין אותה וכופלין אותה בשלמא למ"ד כי תשא
 היינו דמתרבי בהיהו זימא אלא למ"ד צו את קרבני בו מתרמי בהיהו זימא
 אין לבני מערבא דיימסין לדאורייתא בתלת שני תניא כוותיה כדשמואל ר"ח
 אדר שחל להיות בשבת קורין כי תשא ומפטירין ביהודיע הכהן א"ר יצחק
 נפחא ר"ח אדר שחל להיות בשבת מוציאין שלש תורות וקורין בהן אחד
 בענייניו של יום ואחד בשל ר"ח ואחד בכי תשא וא"ר יצחק נפחא ר"ח טבת
 שחל להיות בשבת מביאין שלש תורות וקורין בהן אחד בענייניו של יום ואחד
 כדראש חודש ואחד בתנוכה וצריכא דאי איתמר בהא איתמר ר' יצחק
 אבל בהך כרב ס"ל דאמר פרשת שקלים את קרבני לחמי ובשתי תורות סגי
 קמ"ל ולימא הא ולא בעיא הך ח"דא מכלל חבירתה איתמר איתמר ר"ח טבת
 שחל להיות בחול א"ר יצחק קרו תלתא בר"ח וחד בתנוכה ורב דימי דמן
 חיפא אמר קרו תלתא בתנוכה וחד בר"ח אמר ר' מני כוותיה דרבי יצחק נפחא
 מסתברא דתדיר ושאני תדיר קודם א"ר אבין כוותיה דרב דימי מסתברא
 מו גרם לרביעי שיבא ר"ח הלך רביעי בר"ח בעי מוקרי מאי הוי עלה
 רב יוסף אמר אין משגיחין בראש חודש ורבה אמר אין משגיחין בתנוכה
 והלכתא אין משגיחין בתנוכה (ח) ור"ח עיקר איתמר חל להיות בואתה תצוה
 אמר רבי יצחק נפחא קרו שיתא מואתה תצוה עד כי תשא וחד מבי

תשא. בשלמא לשמואל היינו דתי' מבי תשא תרומה לה' יתן תרומה ה' לתת את תרומת ה' תרומת
 דאמר בשלמא לשמואל דאמר ככי תשא היינו דשאני ראש חדש (אדר) קורין בצו ובראש חדש אדר ככי תשא. אלא לרב כצו את קרבני מי כתיבי שקלים התם. איכא
 שחל להיות בשבת קרו שיתא בעניינא דיומא. כפרשה של אותה שבת. וחד קרי כדראש חודש. ובראש חדש אדר מניחין פרשת היום וקרינן כולן בצו את בני ישראל. הניחא לרי' אמי דאמר. הא דתנינן
 בחמיסית חזרין לסדרן. לסדר פרשיות. מכלל שאנו ד' שבתות לא קרינן עניני היום והאינדא חזרין לעניני היום. אלא לר' יוסיה דאמר לסדר הפטרות הן חזרין. אבל סדר פרשיות לעולם קורין אותן
 כל פרשה כפניה. מאי איכא למיטר. ומתבתין לרב מאי דמי הפטרה דיהודיע לצו את בני ישראל. ומקרינן כרי' טבי דמפרין קרבן ראש חדש ניסן מתרומה חדרשה. ויבט מתבתין לרב מחל להיות ראש
 חדש אדר כפרשה הסמוכה לה. איך יתכן לחל פרשת פנחס באחד באדר. ומקרינן מפנא בענייני הנה לבני מערבא שמימינן התורה שלש שנים. מסיקין כל פרשה פרשיות. איפשר דמיתבי
 להו כי הא' זוגא ועליהן תניא זו הברייתא. תניא כשמואל ראש חודש אדר שחל להיות בשבת קורין כי תשא ומפטירין ביהודיע הכהן. (אמר) ר' יצחק נפחא ראש חודש אדר שחל להיות בשבת.
 טריצין ג' תורות וקרינן אחד בענייני היום ואחד בראש חודש (ואחד בכי תשא. ואר' יצחק נפחא ראש חודש טבת שחל להיות בשבת. מביאין ג' תורות וקרינן אחד בענייני היום ואחד בראש חודש
 ואחד בתנוכה. ראש חודש טבת שחל להיות בחול. אמר ר' יצחק נפחא כי קורין בראש חודש. ואסיקנא כוותיה. אין משגיחין בתנוכה וראש חודש עיקר. איתמר חל להיות בואתה תצוה.

תורה אור השלם
 1. וסביבה חצי ההין
 יהיה לפי ושלשית ההין
 לאלו הרביעות ההין
 לכבשן וזאת עולת חודש
 בחודש לחודשי השנה
 כמביב כח יד
 2. צו את בני ישראל
 ואמרת אליהם את קרבני
 לחמי לאשי ריח ניחוח
 תשמרו להקריב לי
 במועדי: למכר כח ב
 3. כי תשא את ראש בני
 ישראל לפקדיהם ותנו
 איש כפר נפשו ליה בשקד
 אתם אלה יהיה ביום נתן
 כפקד אתם:
 4. ויאמר יהוה אל לב
 הכהנים כל כסף
 הקדשים אשר יבא בית
 יי כסף עובר איש כסף
 נפשות ערכו כל כסף
 אשר יעלה על לב איש
 לקבאי בית יי:
 מלכיס כ"ב ה

גלוין הש"ס

גמ' קרינן וקרינן. פי
 כתיוב דף ט' פ"ב מדי
 פנחס:

הנהגות הב"ח

(א) גמ' חל קריני לחמי
 מדי שקלים כתיב התם
 אין טעמא מרי טבי כ"ל
 ויתב חל ויתב מאי
 מהק: (ב) ואלהם
 אין משגיחין בטובה כל
 עיקר כ"ל ויתב ורש"י
 חודש מתקין: (ג) רש"י
 ד"ה חודש הי"ח טס ד"ה
 אלא: (ד) ד"ה חל
 משגיחין בחנוכה.
 לעשוהו עיקר:

מוסף רש"י

ועל הכלאים שגלו
 הורעים קל ולין עכר
 ויקריין חותן משוחזקין
 בהבנות בית בן (ע"ז יג)
 אל: משגיחין אל הדע
 לאלס ויורין ל' חב"ה:
 ואז עולת חודש
 בחדשו. חיל חדש
 להדי. חדי ימיל כדכסה
 (ד"ה ג) חידושין ימיל
 סבי לרש"י למה לך
 חדש שאתה לריך להדי
 הקרנות
 מתרומה חדשה. ונמר שנה
 שנה מינן. דכתיב ראשון
 הוא לכם וגו' (ויחא סה"ה)
 לסדר פרשיות הוא
 חזר. ששכמות הללו
 הפסוקי סדר פרשיות. דלא
 קראו אלא ארבע כפריות
 הללו (דקטון ג). לסדר
 הפרשיות הוא חזר.
 שעה הנה מפטירין מעין
 ארבע פרשיות הללו
 השיטות ככתיב: טוהו.

תשא. בשלמא לשמואל היינו דתי' מבי תשא תרומה לה' יתן תרומה ה' לתת את תרומת ה' תרומת
 דאמר בשלמא לשמואל דאמר ככי תשא היינו דשאני ראש חדש (אדר) קורין בצו ובראש חדש אדר ככי תשא. אלא לרב כצו את קרבני מי כתיבי שקלים התם. איכא
 שחל להיות בשבת קרו שיתא בעניינא דיומא. כפרשה של אותה שבת. וחד קרי כדראש חודש. ובראש חדש אדר מניחין פרשת היום וקרינן כולן בצו את בני ישראל. הניחא לרי' אמי דאמר. הא דתנינן
 בחמיסית חזרין לסדרן. לסדר פרשיות. מכלל שאנו ד' שבתות לא קרינן עניני היום והאינדא חזרין לעניני היום. אלא לר' יוסיה דאמר לסדר הפטרות הן חזרין. אבל סדר פרשיות לעולם קורין אותן
 כל פרשה כפניה. מאי איכא למיטר. ומתבתין לרב מאי דמי הפטרה דיהודיע לצו את בני ישראל. ומקרינן כרי' טבי דמפרין קרבן ראש חדש ניסן מתרומה חדרשה. ויבט מתבתין לרב מחל להיות ראש
 חדש אדר כפרשה הסמוכה לה. איך יתכן לחל פרשת פנחס באחד באדר. ומקרינן מפנא בענייני הנה לבני מערבא שמימינן התורה שלש שנים. מסיקין כל פרשה פרשיות. איפשר דמיתבי
 להו כי הא' זוגא ועליהן תניא זו הברייתא. תניא כשמואל ראש חודש אדר שחל להיות בשבת קורין כי תשא ומפטירין ביהודיע הכהן. (אמר) ר' יצחק נפחא ראש חודש אדר שחל להיות בשבת.
 טריצין ג' תורות וקרינן אחד בענייני היום ואחד בראש חודש (ואחד בכי תשא. ואר' יצחק נפחא ראש חודש טבת שחל להיות בשבת. מביאין ג' תורות וקרינן אחד בענייני היום ואחד בראש חודש
 ואחד בתנוכה. ראש חודש טבת שחל להיות בחול. אמר ר' יצחק נפחא כי קורין בראש חודש. ואסיקנא כוותיה. אין משגיחין בתנוכה וראש חודש עיקר. איתמר חל להיות בואתה תצוה.

תשא עד ועשית אמר אביי

אמרי

